DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

04 MART 1999 PERŞEMBE • SAYI: 84 • FİYATI: 150.000 TL

GÜNEYDOĞU'DA SANAL UMUT!

Başbakan Ecevit, Güneydoğu'yu kalkındırma projesini açıkladı. Bölgeye ilk aşamada 40.5 trilyon liralık yatırım öngörülüyor. Fakat, rantiyeden beslenen oligarşinin egemenliği kırılmadan, hangi kalkınma nasıl gerçekleşecek, bu öngörülmüyor. Ecevit sihirli formülü bulursa ve emekçi kitleleri sömüren mahlukatın önünü kesebilirse, sıra doğuya, kuzeye, batıya ve güneye de gelecek demektir!!!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

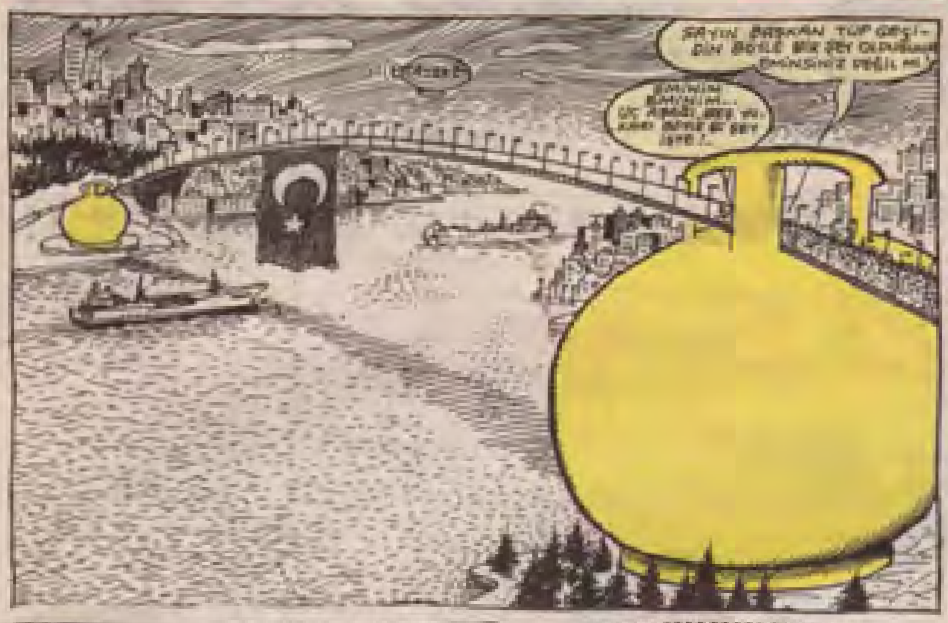

SAHİNKÜT ZABAK
"VAR" VAR MI?!
"VAR" YOK, "YOK" VAR DEDİM Mİİİ

► Amerikan ve İngiliz uçakları Kuzey Irak'ı bombalamayı sürdürüyor. Bizse, emperyalizmin burnumuzun dibindeki devlet kurma çalışmalarını sessizce izliyoruz.

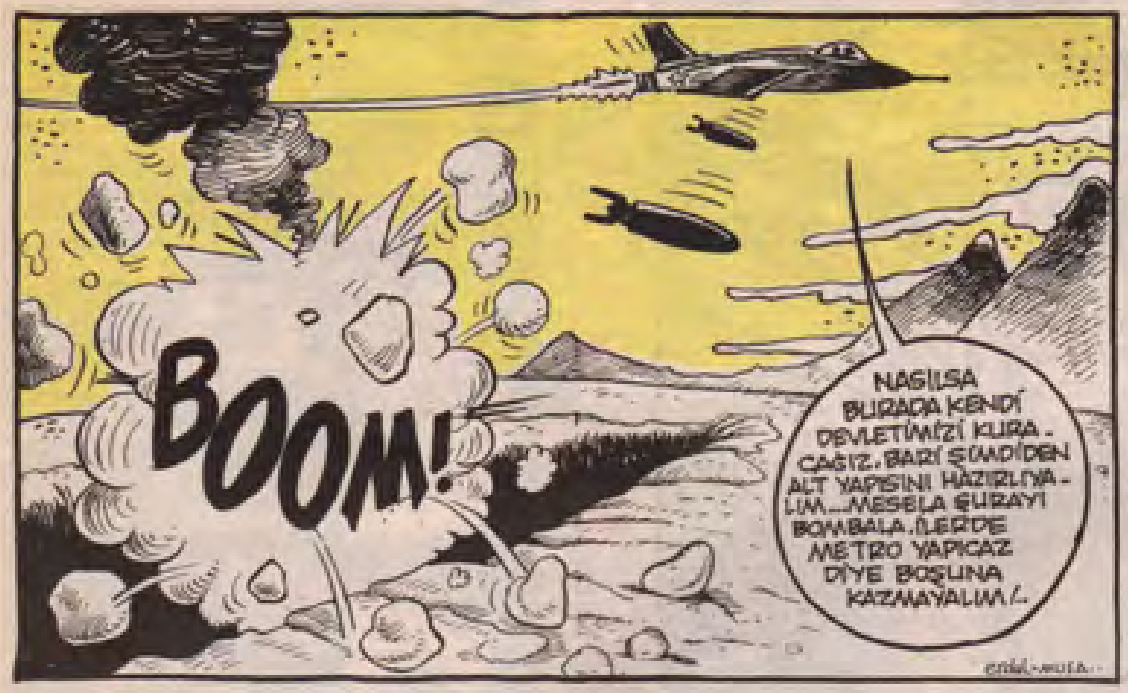

► Ülkücüler, Apo'yu savunmak isteyen avukatlara, "katiler savunulmaz" diyerek saldırdı... Faşist katillerin, vaktiyle zamanında pek de güzel savunuculuğu temize çıktıklarını ne çabuk unuttular!..

► İstanbul Emniyet Müdürlüğü, halkın çeteleri ihbar etmesi için "636 17 34" numaralı telefonu hizmetesoktu...

AZ SONRA!..

Güneydoğulu yurttaşlardan Ecevit'e yanıtı Güneydoğu'yu kalkındırma projesi hazırlayan ve "Ben Güneydoğu'ya balık vermeyeceğim, balık tutmayı öğreteceğim" diyen Başbakan Ecevit'e mesaj yollayan bir grup yurttaş şunları söyledi: "Baba, balık tutmayı öğret öğretmesine ama bu arada açlıktan öleceğiz! Şu durumda hayatta kalmamız için biraz balık yollasan fena mı olur? [illegible]

AZ SONRA!..

[illegible] ki, Türkiye'ye en iyi hizmetim yurt dışında olur. Beni acil olarak Roma ya da Paris veya Londra Büyükelçiliği'ne atayın! Diplomasinin kralını yaparım" dedi!

AZ SONRA!..

Küskün milletvekillerinden şok eylem! Seçimlerde aday gösterilmeyen 4 milletvekili ile 5. sıradan aday gösterilen 2 milletvekili, dün Türkiye'nin Lizbon Büyükelçiliği'ni basarak eylem yaptı! Arkadaşları adına konuşan bir milletvekili, "1. sıradan aday olamazsak eylemimiz sürecek. Şu aşamada sadece paçalarımızı yaktık! Aday gösterilmezsek kendimizi de, Türkiye'yi de yakarız" dedi!

AZ SONRA!..

Seçimlerin niçin iptal edilmediği anlaşıldı! Meclis'te toplanarak iptal kararını almaya çalışan küskün milletvekillerinin tüm çabalarına rağmen Meclis'e ulaşamadıkları, normalde Meclis'e uğramadıkları için yolu bulamadıkları, seçimlerin bu yüzden iptal edilemediği ortaya çıktı!

AZ SONRA!..

Mehmet Ali Yılmaz'dan savunma! Campbell'e, "Rengi bozuk, yamyam" diyen süper zekâ başkan Yılmaz, "Ben masumum. Campbell'i Trabzon'a futbolcu olarak değil, şahsi kölem olarak getirtmiştim. Ben iyilik edip forma giydirdim, top oynattım, o iyiniyetimi suistimal etti" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

► "Ben Koç'tan bile zenginim. Sermayem 62 trilyon" diyen Jet-Pa'nın patronu Fadıl Akgündüz'ün devlete sadece 5 milyyar liralık vergi ödediği ortaya çıktı... Koç grubunun himayesindeki Hürriyet gazetesi de bu haberi, "Sen kim oluyorsun da bizim patronumuzdan daha zengin olmaya cüret ediyorsun" mantığıyla manşetine taşıdı...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BABALAR VE OĞULLAR

MUSA GÜMÜŞ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

kayhanerkan@hotmail.com

–Sayğılar Katoz Ağbi...

–Sayğılar bizden koçum. Ne o?.. Bir isteğin mi var?..

–Ağbi... Şeeey... Biz...

–He, siz ne yaptınız bakalım?..

–Biz yeni bir meyve yetiştirdik de...

–Dur, yaklaşma oraları yeni boyadım...

–Buradan da anlatırım ağbicim... Mandalina gibi ama daha büyük... Hem biraz daha eşşi... Gerçi tuzlu da var... Suyunu sıkıp içebiliyorsun... Kabuğunu soyarsın dilim dilim [illegible] Çok fonksiyonel bir meyve...

–Aman iyi... Kendiniz yaptınız diye amma da övdün ha!

–Ama ağbi bildiğin gibi değil... Mesela...

–Dur, yaklaşma dedim ya!.. Boyalara batacaksın... O kadar uğraştım ben boyamak için...

–Tamam Katoz Ağbi, dikkat ederim... Ama benim de acelem var... O yüzden...

–Hop! Dikkat! Ya az kalsın değiyordun koçum...

–Pardon ağbi... Ben şöyle...

–Dur! Orda kal!

–Anlaşıldı ağbi?...

–Orda kal dedim sana kardeşim, orda kal!

–Hee... Ben desandım ki isim buldun...

–Kıpraşmadan bir dursan. Orda kal diyorum... Sen hiç...

–Ne o ağbi, sustun...

–Ben ne dedim?..

–Bana mı ağbi?...

–Evet...

–"Orda kal" diyorsun deminden beri...

–Tamam, orda kal! Orda kal... Biraz değiştirirsek, "porda kal"... "Porda kal"... Biraz da yumuşatalım... "portakal"... Portakal senin meyvenin adı "portakal" olsun!..

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi – https://rantey.org

Başlarılı 5. sayfada

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MEDYAZOR

Akit gazetesi "Dış Haberler Servisi"yle ne denli övünse azdır. Sayılarında **Castro**'nun "din-c!", hatta "ericacı" olduğunu da öğrendik.

Gazete tarafından düne kadar fuhuşu teşvik ettiği iddia edilen Castro, **Papa**'yla görüştükten sonra bir "ferman" çıkararak bundan böyle ülkede fahişeliği yasakladığını ilan etmiş. Bu işin saçmalık ve gülünçlüğünü bir tarafa bırakalım. Asıl önemlisi Akit'çilerin yorumu: *"Castro dine döndü.", "Alakaya çay demle"* dedirdecek cinsten bir algılayış bu.

Küba'yı ve Castro'yu anlatmanın gereği yok. Bizi ilgilendiren Akit'çilerdeki müthiş korelasyon yeteneği. Huşu içinde, iman gücüyle ya da gömleklerinin herhangi bir yerlerine çengelli iğneyle tutuşturdukları muskadan mıdır nedir, bu zatlar nereye baksalar "din"i görüyorlar. Zamanında **Cat Stevens, Muhammed Ali, Roger Garaudy** ile az mı övünmüşlerdi! (Hem Batı'ya karşıdırlar, hem de Batılı Müslümanlardan daha çok severler. Bu da ilginç bir kompleks.) Ayda ezan sesi duymadıklar mı senelerce? Islamla ilgisi olmayan kaptan **Kusto**'nun dini bütün bir Müslüman olduğuna inanmadılar mı? Bunların dağarcığı bu kadardır işte.

akit

Castro fuhuşu yasakladı

Castro, kapitalist ülkelerde adım başı yaşanan ve insanın aşağılanmasına neden olan fahişelik, uyuşturucu vb. olayların engellenmesi için bazı önlemler alma gereğini duydusa bu onun "din"e döndüğünü mü gösterir? Bunun "akıcılık"la ilgisi var mı? Mistik hezeyanlar ve hallüsinasyonlar mı devreye girmiş, nedir?

Daha geçenlerde yayımlandı gazetelerde. Küba bütçesinin yüzde 49'u eğitim ve sağlığa ayrılıyormuş her yıl. Böyle bir ülkede bırakın Castro'yu sıradan bir şeker kamışı üreticisi bile insanı en az bir asır geriye götürecek ve insanı kulleştiranı boş inançlarla uğraşır mı hiç? Akıl ne güne duruyor ki!

Biraz ciddiyet

RAUF TAMER

Biraz ciddiyet
RAUF TAMER

Bu sayfada zaman zaman medyadaki dizayn sorununu işleyip durduk. Koca koca yazarlarımızın düşüncelerinde tuhaf cümleler bile tıkıştırılmadan dizayn kıvadığımız dahi. Bunlardan biri de bu ülkenin beyleri, kalkacıları, kültürbeyin evlatlarının mutlarına "tercüman" olan **Rauf Tamer** di.

Sabah'taki köşesinde çağdaş bir hafset ürünü her satırı bunam bunam "erkekçe" kokun yazılar yazdı. Fakat bu sefer durum farklı. Son yazısında her şeyi kadın **Apo** metaforunda işin "siyaset bırakılmaması" gerektiğini ortaya çıkarmıştır yazıp apoist düşman kutbaydısa da en azından şu cümleleri sarf ettiği için kendisini kutluyoruz: "Apo meselesini de medyanın çevirdik. Sabahtan haberlerin hangisi doğru, hangisi yanlış, hangisi eksik. Hangisi çarpık belli değil. Halbuki onun yakalanışı bir devlet ciddiyetinin ürünüydü. Ama medya demiş. Türkiye'nin sivil kurumları o kadar ciddiyetsiz ki Apo'yla ilgili haberler adeta sömürülmeye başladı."

Doğru sözün ne denir? Rauf Tamer bile medya da dahil her yerden "ciddiyet" bekliyor. Geçen hafta da yazmıştık. Samatacılığı bırakalım. "Hakan Ayşan, Rincar Ulaş, Sevgi Ay, Rahi Mühür" haberciliğe, gazetecilik ve programcılığı milleti menetmenin uzağından gelsiye gözümüz.

Saçmalamayı bile beceremiyorlar!

Bir haber yapmışlar, evlere şenlik. Hesapta Dinozor'u eleştireceklerdi ama daha başlıkta bile adımızı doğru yazamamışlar. Kıyde bir dil sürçen Tansu abilelerinden bu kuşlar da etkileneceklerdi aklımıza getirmezdi ÖNÜÇ gazetesi yazarlarının. ÜNCÜ, bizim bildiğimiz kadar'ıyla tamamen bağımsız bir gazete. Biz yorum yapmıyor ve NÜCÜ gazetesine yayın hayatında başarılar diliyoruz.

Taklitçi katili savundular

Dinozor Dergisi, bir savcıyı öldürenek, karısını kucağında çocuğu ile tek başına bırakan Yılmaz Güney'in avukatlığına soyunarak ÖNÜÇ'ü'ye saldırdı

Dinozor

Paldır KÜLTÜR Test

1) Aşağıdaki gazetelerden hangisinde sadece 2 köşe yazarı yazmaktadır?
a) Radikal b) Yeni Yüzyıl c) Akit d) Posta

2) Akit yazarı Ahmet Kekeç'e göre Türkiye'de sessiz çoğunluk kimi ve hangi partiyi Medya'da görmek istiyor?
a) Şevki Yılmaz - FP
b) Müslüm Gündüz - FP
c) Mümtaz Soysal - CHP
d) Hasan Celal Güzel - YDP

3) Cumhuriyet gazetesinin haberine göre "Cuma günü resmi tatil olsun" diyen Fethullahçı Gaffar Yakın hangi partiden aday olmuştur?
a) DSP b) CHP
c) MHP d) FP

4) Sayfasının bir köşesinde Çiller'in 20 ayrı reklamı, bir köşesinde de Sabancı sanığı Duyar'ın aslında Karagümrük çetesi tarafından değil, "çetenin sol eli" tarafından öldürülmüşünü iddia eden "yobaz gazete" hangisidir?
a) Zaman b) Akit c) Milli Gazete d) Ortadoğu

5) Gündüz gazetesine göre Ecevit nasıl din istismarı yapıyor?
a) Rahşan Ecevit'in türbanlı fotoğrafını dağıtarak
b) Fethullahçılarla işbirliği yaparak
c) İkinci dedesini Şeyhülislam olduğunu belirten broşürler dağıtarak
d) Hepsi

6) Star'ın yayına başlayan gazetesinde muhabirler ne kadar maaşla işe başlamışlardır?
a) Asgari ücretle b) 100 milyon c) 250 milyon d) 1 milyar

BARIŞ ERTÜRK

CAN SIKINTISI

Martinez

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

AMASRALI HALİL'İN KARISI

Harita Genel Müdürlüğü tarafından yaptan bir çalışma sırasında Ağrı Dağı'nın pekçok fotoğrafı çekilir. Fotoğraflardan birinde gemi biçimindeki bir iz dikkat çeker. Nuh'un gemisi olarak yorumlanan fotoğrafın "Hayat Mecmuası"na verilmesiyle dergi bir fotoğrafçısını Ağrı Dağı'na gönderir.

1960 yılında, insanlık tarihi boyunca en çok konuşulan gemiyi aramak, fotoğrafını çekmek üzere yola koyulan muhabirin adı Ara Güler'dir. Dünya, Nuh'un gemisinin olduğu söylenen izi Ara Güler'in uçaktan çektiği fotoğraflardan tanır. Sanatçı bu çalışmasını gazetecilik yaşantısı boyunca yaptığı üç önemli iş için iki olarak tanımlar.

Ara Güler, Hayat Mecmuası'na gemi fotoğrafı çekmek için dağlarda gezinmez sürekli olarak! Deniz kıyısında da görürüz kendisini. 1959 yılında, Fikret Arıt ile birlikte Kefken adasına giden Ara Güler burada, Karadeniz'in gemileri yutan dev dalgalarının fotoğrafını çeker. Söz konusu röportaj şu başlıklı yayınlanır dergide: "75 yıl içinde 120 teknenin batığı, 1100 canın kaybolduğu Kefken Adası".

Böyle bir yazının Hayat Mecmuası'nda yer aldığından Sunay Akın'ın haberdar olması, önceleri anlatılması gereken bir öyküdür: Yolu bir gün Barbaros'a düşen şair, bu kentte kendisi gibi 62 tavşanı olan Seyhan Erdoğdalık'ın kardeşi Noyan ile tanışır. Sohbet sırasında sözü İstanbul'daki öğrencilik yıllarında arkadaşlarıyla birlikte aldıkları bir gazap şişesine getiren Noyan Erdoğdalık, şişenin sarıldığı kâğıdın Hayat Mecmuası'nın bir sayfası olduğunu anlatır. Atmadan önce kâğıdı okumaya karar veren kafadarlar, yazılanlardan çok etkilenirler ve sayfanın öbür yarısını da bulmaya karar verirler. Hayat Mecmuasına bir kütüphanede ulaşmayı başarırlar ve aradıkları yazının tamamını bulurlar. Böylelikle, dinayla saklanan Ara Güler ve Fikret Arıt'ın röportajı Sunay Akın'ın eline geçmiş olur.

Fikret Arıt "Karadeniz bu kış da iki gemimin başını yedi" diye başladığı yazısında Doğu ve Liman şileplerinin karaya oturmalarından söz ettikten sonra adının ilk fenercisi Oflu Çavuş'un tanık olduğu bir facıayı, torunu Hasan Işık'ın ağzından aktarır: "1889 yılı mayıs ayının sonları idi. Bütün şiddeti ile bir ülker fırtınası başlamıştı. Ada altında kırk kadar yelkenli ile hükümete ait ahşap bir vapur demirliyidi. Yelkenlilerde altı yüze kadar kilmsa, vapurlarda da üç yüzden fazla yolcu ve mürettebat vardı. Gece yok şiddetlenen fırtına karayelden dalgaları dağ, taş haline getirmiş, liman içindeki teknelerin barınması imkânsız bir hal almıştı. Karanlık gecenin içinden feryatlar geliyordu. Gemici fenerini yakarak iki arkadaşımla adanın limanı tarafındaki dalgalar altına gittik. Zincirlerini koparan yelkenliler birbirlerine çarparak da oldukları yerde batıyor, ya da karşı kıyıya sürükleniyordu. Elimizden hiç bir şey gelmediği için gözlerimiz yaşararak bu facıayı seyrediyorduk. Bir anlık feryatlar fazalaştı. Büyük bir yelkenli zincirlerini koparanak vapura yıtlanmış, onun da zincirlerini koparmasına sebep olmuştu. Vapur her ne kadar makinelerini çalıştırıyor idiyse de fayda etmiyerek o da kıyıya sürüklendi. Birkaç saat içinde kırk gemiden bir tane kalmamıştı. Fırtına üç gün sonra hafifledi. Karşı kıyıya gelebildik. Kıyı boyu cesetlerle doluydu. Gemi enkazından geçilmiyordu. Suların karaya attığı bir kadınla kucağındaki çocuğundan başka kimse kurtulamamıştı. Bu dokuz yüze yakın cesedin ancak üçtebiri karaya vurmuş, ölülerler suların ile Sakarya ağzına, Akçakoca ve Ereğli kıyılarına sürüklenmişti."

Ara Güler ve Fikret Arıt'ın röportaj yaptıkları yıllarda Kefken fenerinde Oflu Hasan Çavuş'un torunu Hasan Işık'ın ikiz kardeşi Osman Işık görevlidir. Osman Işık, babası Hüseyin Işık'dan sonra fener bekçiliğini yürütürken kardeşi hurdacılık, dalgıçlık ve balıkçılık yapmaktadır. Hasan Işık'ın bir manifesti daha vardır; Dedesinin, babasının anlattığı kazaları ve kendi gördüklerini bir defterde yazmak. İşte, o sayfalarda yer alan bir gemimin batış öyküsü: "1949 yılı kasım ayının 27/28 gecesi idi. Şiddetli bir poyraz fırtınası vardı. Hava, kapıdan çıkılamayacak kadar kötüydü. Fırtına gece daha da şiddetlendi. Saat 23.30'da adanın batı dökümünden ikiz kısa vapur düdüğü duyduk. Pencereden baktık. Dökümünün olduğu yerde ışıklar vardı. Birkaç dakika içinde ışıklar söndü. Vapur batmış olmalıydı. Bizce yapılacak hiçbir şey olmadığından içimiz sızlayarak sabahı bekledik.

Çizim: Mustafa Bayramoğlu

SUNAY AKIN

SEÇİM

► Milletvekilleri aday listelerindeki sıralamayı beğenmeyen partililer dehşet saçıyor...

LİSTE GAZİLERİN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CİM

elerindeki partililer

► Milletvekilleri, "üç günlük çalışma karşılığı üç aylık maaş" uygulamasına yönelik bütün tepkilere kulak tıkayıp, 3,5 milyarı cebe indirmeye hazırlanıyor...

DİNOZOR'DA BARIŞ

Yabancı markalar LÜKSelen değerlerin simgesi!

Kot reklamlarında JEANsalık ön planda!

BARIŞ ERTÜRK

ZİLERİNİN ONURU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UĞURLU MÜNİR

Sonuçlarım artıyo hani...

Ziya-dişçi menajeri yenere az kaldı...

TAR TAR TARTAP

Menajer dokuzunu çevirdi hemen... Çünkü sekiz: Şans kartları var ve son bi umut erkek... ayıcılar...

Ziya Beydi dişçi mi? Müjde çıkardım erkek...

DOKTORUM UĞURLU GELDİ MENAJERİM... BANA İSTİRİHAT KREMİNİ VERİYO...

Müdür sağlıktan da uğurlu mu çıkmıştı ne? Ziya 17 serik hayatının en berbat günüydü erkek...

Gidi yaradanım uğrum olsun bayıldım perişiyim...

Bosra bi tavuk çiftliği kurdu...

Bağlan bunlar kafasındaki bir fikri iyice sağlamlaştırmadan müdür olmuşlar...

Gücüm benim sen bunun uğrusunun sen bunun... Dayanamıyorum böylesine... Bize bak ulan ulan...

Ve birer gittiler... Müdür'ün ağzıyla bi kamyonet de almışlardı... Bu fikriki Ziya'nın dalaşmasıydı...

Bana yal... Biz nere yaradan dayoz?

Ziya şehirde de şahane işler yaptı... Çok para kazanmaya başladı...

Zengin olduğu de bunu bi karar kıldı...

Aslanım... Ya yana ağzı dursa... Ya ağzına ağzı gelecek...

Bir dertsiz sağlı ödentiler aldı...

Sonra ağzı... Ödülü da gönderemekleri...

Artık Ziya'nın müthiş bi servisi var... Jet servisi... Büyük firmalı gazete ve dergilerde hep onun bahsediliyordu...

Ah sayılarım hesaplı ağlı sayesinde sahipolmuş... Ziya'ya uğurlu...

Yee... Sırrının da öğrenilmesi Ziya'yı iyice memnun etmişti...

Müdür şimdi bahçe ağaçlarındaki kuşlarında Bakan onu cemdan fazla konuyor. Bahçe bir dinos gibi sakınıyor. Tam yerli. Müdür yalnızca neşeli ağaçlıyor...

Zavallı müdür... Bu kan fırtınasıydı...

SON

Cumhuriyet Dinozor
04 Mart 1999
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Temoçin • Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Osman Özsoy • Kalligrafi Şevki Sayıyman
Tel: (0212) 512 05 05 / 429-429 • Faks: (0212) 512 54 55 • Adres: Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

FİKRET BEKLER

BENİM ADIM JOE

Bir filmin acıklı öyküsü

Filmde konu, futbolun beşiği İngiltere'de geçer. Joe, takımın bir futbol takımını çalıştıran eski bir alkoliktir. Takım sıradan amatör bir mahalle takımıdır. Futbolcuların asıl işleri başka başkadır. Kimi uyuşturucu satıcılığı veya kaçakçılık yapmakta; kimisi ise mafya tahsilatçılığı ve pezevenklik gibi işlerde çalışmaktadır.

Joe, bir gün bir kadınla karşılaşır. Kadın, takımındaki uyuşturucu satıcısı alkolik bir futbolcuyu tanımaktadır. Çünkü kadıncağız, bu futbolcunun tahliyelik yapan erkeğinin karısının doktorudur. Joe kadına, "Benim adım Joe. Senin adın Jane" şeklinde espirilerle yaklaşmaya çalışınca da, kadın, "maymunluğun alemi yok" diyerek, anında menzuya girer.

Joe, kadına evinin duvar kâğıtlarını arkadaşı ile birlikte söyler. Kadın kabul eder. Fakat Joe ve arkadaşının duvar kâğıtları ile ilgili deneyimi –çocukken duvar kâğıtlarını pastel boyayla çizmelerini saymazsak–, ortak bir dostlarının duvarındaki kâğıtlarını sökmekle sınırlıdır. Üç saatlik bir uğraş sonunda, beyaz tutkal sandıkları şeyin beyaz boya olduğunu fark edince, işiyapamayacaklarını anlarlar.

Kadın, kâğıt kaplama sıvısından kolayca vazgeçirirler. Bu sırada anlattıkları, kâğıtla duvar arasına yuva yapan böceklerin üreyip çoğalması sonucu tüm evi işgal etip sonunda bizi küçük çocukların kulaklarını bile yiyen böceklerin türemesi hikâyesi; kendilerinin bile tüylerini diken diken eder.

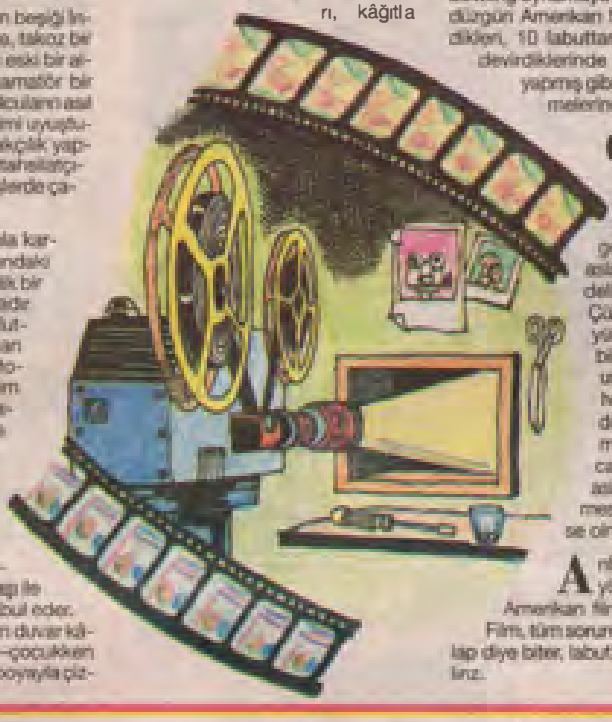

Bir-iki gün sonra Joe ve kadın çıkmaya başlamışlar. Beraber bowling oynamaya giderler. Doğru dürüst Amerikan filmi seyretmedikleri, 10 labuttan ikisini-üçünü devirdiklerinde bile "strike" yapmış gibi çılgınca sevinmelerinden belli.

Oysa Joe, bir seferde tüm labutları devirmenin yeni atış hakkı getirdiğini bilse, asla 2-3 labut için delice sevinmez. Çünkü o parasızlık yüzünden sürekli bir atışın kaç pound'a geldiğini hesaplamaktadır. Ortalama atış maliyetini azaltacak bir şey de, aslında en sevinilmesi gereken hadise olmalıdır.

Anlaşılan bu filmin yönetmeni de hiç Amerikan filmi izlememiştir. Film, tüm sorunlar çözülmeden tap diye biter, labut gibi ortada kalırız.

FERİDUN DEMİR

SEMRA CAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DAYAK

Merhaba Sevgili Dinozorcular,
Adım **Atilla Cebeci** 16 yaşındayım. Karabük'ten gönderiyorum.

Bu olay Karabük Endüstri Meslek Lisesi 2. sınıfında oldu.

Fizik dersindeydik. Ben ders dinlemek yerine burnumu karıştırıp çıkarttığım pislik arkadaşımın ceketine sürmeye hazırlanıyordum ki, öğretmenimiz Mustafa Ünlü benim yaptığı hareketi gördü. Ne yapıyorsun, diye bağırdı. Ben de hiçbir şey yapmıyorum dedim. Öğretmenimiz de yalan söylema dedi. Ben de özür dilerim öğretmenim bir daha yapmayacağım diye söz verdim. Birinci dersten çıkmıştık. Fiziğin 2. dersine girmiştik. Öğretmenimiz masasında oturup bir takım şeylerle ilgileniyordu. Ben de 1. ders yapamadığım pislik şimdi yapmaya hazırlanıyordum. Elimi burnuma götürüp pislik sırtına sürüyordum ki, öğretmeniz beni gördü ve hızla yanıma geldi. Hani bir daha yapmayacaktın dedi. Ardından suratımın orta yerine 2 tane tokat yedim. Neye uğradığımı şaşırmıştım. Önüme ağlıp hıçkırıklar içinde ağlamaya başladım. Öğretmenimiz de söylene söylene tekrar derse devam etti.

Şimdi de size orta 2. sınıfta yaşadığım acık dakikaları aktaracağım. Hergün olduğu gibi sabah Karabük Gümüş'teki eski evimizden çıkarak İgecekondu yaşama sevinci okuluma doğru yol aldım. Yolda giderken Türkçe öğretmenimizi gördüm. Çok güzel bir kadındı. O öğretmen ile dersimiz olduğunu unutup el hareketlerinde bulundum. Okula varmıştım. Türkçe dersine girmek üzereydi. Öğretmenim beni görmemesi için en arka sıraya oturdum. Ama yine de sınıfta bir çok pislikerimi sergiliyordum (lakabım pislik). İlk önce sınıfta yetlendim. Arkadaşlarım şikâyetçi oldular. Bir daha yapma diye uyarmadan (zaten sabahtan beri gıcıktı) saçımdan başımdan çekiştirmeye başladı. Tekme tokat sürükleye sürükleye dışarı attı. (Bence bu olay onun için bahane oldu.) Benden iyice hırsını almıştı. Ama yine de iyi insanmış, bileni disipline vermedi.

Liseye yeni başlamıştık. Daha ilk günlerdi. Dersler boş geçiyordu. Biz de iyice azıyordukk. Yapmadığımız maskaralık kalmamıştı. Azdıkça azmıştık. Kâğıttan top yapıp sınıf arkasında maç yapmalar mı aranan, kapı arkasında uzun eşek oynamak mı dersin? Türlü türlü oyunlarla okulun en şamata sınıfı biz olmuştuk. İki hafta boyunca hiçbir hocaya yakalanmadığımız için de iyice çığından çıkmıştık. Bırgün matematik hocası, boş bir derste sınıfı bastı. Allahtan o derste hiç öyle gürültülü oyunlardan oynamıyorduk. Ama adam, hakkımızda anlatılanları duymuş, kafayı bize takmış ki ta yakalayacak. Bir şey bulamayınca uyuz oldu. Kapıdan tam çıkarken, ondan geri döndü. Ben de önüdeki arkadaşın kafasına parmaklarımla eşek kulağı yapmıştım. Beni gördü. Yanına çağırdı ve iki yanağıma birer tane okkalı tokat kondurdu. İki hafta dır yapmadığımız yaramazlık kalmamıştı ama dayağı basit bir kulak yapma durumu yüzünden ben yedim.

K. S. (Ankara)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TEŞKALE SONGÜL

Altay - Sencer

Hayatında onun kadar sıcak bağrı başı olmayı seven başka bir insan daha görmedim... Yer kaç evinde önündeki eşiği bekleyip ya büyük kalabalıkta dünyanın çamaşırını yıkar, yazılı kağıtlarla ilgili mağlubun yanına bir otursa, ellerini, elbiselerini, defterlerini, kitaplarını bulamamanın kötü bulaşığı yıkandı... Şu ağacı bir kadınken dikiyor uçamaz, elinde bir ucu sulanıyorken, aşağı olum diye avlayı önce zor... Çiçeklerden hamdar, sonra da çakıl... en sırtı, boya ağaç bar tarafı ayna gibi yapıktan sonra güzel rahat bir şekilde, evine geldi...

Teşkale Songül! Sokaktan her aşkın anlayan, kibirli ve sıkıl giyen kıldıkları tagendiğinin bırakı ayında bu kadın uyan görmüşlerdi ona... Gerçekten de Songül'ün hüzün hayatı kalmıştı... Teşkale'den dönerdi...

Teşkale kuş gibi gider gelir, çocuklarını bir ormanda görür, ağzını ona hıçkırır, mahallenin herhangi bir kadınıyla bağ arasında karşıya kurtuşabilirdi... Tazecikli yanıbaşında verdi...

Kocası Ömer, kamyon şoförü olduğundan ayda yılda bir uğrardı evi... Bu yıldan hem yorulmuş bir varlıklarla yaşar, hem de çocuklarına daha aklı bir aslıbıyla gösterdi Songül... Ziyadesiyle kaçan olan Kavsat'la Ömer, henüz pekiz... en yaşlarında olmalarına rağmen dünyada, yaramazlıklar yaşar, anlarına dünyayı zindan edebilirdi...

Songül da çocukler ile tarlaya, ayıyla ayıyazın diye aşkınıtan akşamına dek, sabı kıstlara kadar uğraşlar, ıstar ve bağ zamanda... ...ıcda da bu çocukların canına düşerek, ölsünü da, hancıoğlan' çıkarma dek, dayar, bıkıyıda oğullarına, hatırlarını da ...ıratmamış olurdu...

Çamaşır yıka, bulaşık yıka... Oğlu, aşkın anlarının ayrılığı yerine uyuk, bir yanına at, tüylerinin hırkanı soğuk suya bas...

Ah teşkale Songül! Bir kadın, en acı! Ya bağ ...ıkarma kırdıkdan çıkı ...ıyayı kutuştur, yırt bağ ın parçaları kötü, bıkıbık ...ıruk, yaşı, kuşur yılan yaşı, hıçkırıklı ...ıldır hastalıklarla yıkanıp bağla... Hiç mi yanmak yok ayda... Ömer yanına yıkıca ...ıdır akşamda, yar çocukları ...ıkınız, ...ıal ...ıkıcıya ...ırmak ...ıdan ...ıyıtırmak ...ıdum!

Yaz geldi... ...ıda kaçı ...ıkınız ...ıdıma ...ıdıkıra ...ıdıkıra ...ıdıkıra

Gelen Evrak

Beyoğlu'nda bir binadan seri üretim halinde çıkan bir derginin esirliğindeydik. Düzeysiz espriler, hızla azalan ve giderek yiten bir duyarlık, giderek kapitalistleşen bir yapı. Dergiden sonra bir de tişörtler, kupalar, albümler... Ve cinselliği sömürenek insanların parasını çalmayı amaçlayan, insanlara korkunç bir yaşam şekline (bantlarda sürten, amaçsız, ilkesiz, eli cinsel organında gezen, lümpenj ampoze eden bir başka dergi: Lemanyak. Ve aynı binadan çıkan son şaheser (!) **Cem Yılmaz.**

Dinozor ilk çıktığında ne sevinmiştik. Aydınlık bir gazetenin, bildiğimiz birçok şeyi bize öğreten gazetemizin, Cumhuriyet'in ekiydi. Güzel insanların, **İlhan Selçuk**'un, **Hikmet Çetinkaya**'nın, **Orhan Erinç**'in ve bu ülkenin daha birçok aydın insanının çalıştığı bir binadan çıkıyordu.

Dinozor sayesinde, Cumhuriyet gazetesiyle tanışıyordu birçok genç arkadaş. Çarşamba günleri daha bir heyecanla alıyorduk gazetemizi. **Sunay Akın** ve **Altay Martı**'yı Dinozor tanıştırdı bize. Belki bir duyarlığa belli bir çizgiye sahipti. Bu yönüyle aydın gençlere seslenen bir dergi oldu. Sahte Atatürkçüleri, cumhuriyet düşmanlarını, ikinci cumhuriyetçileri, takıdeli liboşları, takıuyak bürokratları, avaklık gazetecileri, Dinozor'un sayfalarında, mizahın o insanlıksız gözlem gücüyle bir kez daha tanıdık.

Altay Martı toplumda yalnızlığı yaşayan aydın insanın hallerini anlattı: Sevi, hüzün, sevinç, umut, öfke...

Ayrıntı diye basıp geçtiğimiz güzellikleri Sunay Akın'ın köşesinde yakaladık...

Aptülika, o uzun burnunu her şeye sokarak bir çok gerçeği gösterdi bize...

Sonra *"Gelen Evraklar"*lar!

O güzel insanları tanıdık [illegible] tanıdık.

Dinozor çalışanlarının haberleri var mı, yok mu bilmem ama o güzel insanlar birbirlerine ulaştı.

Birçok Dinozor okuru arasında mektuplaşmalar başladı. Güzellikler zarfların içinde o kentten o kente uçar oldu. Faturadan başka hiçbir şeyin çıkmadığı posta kutularından umut dolu mektuplar çıkar oldu.

Ve sonra Dinozor'un gelen evrak bölümü iyice küçüldü.

Ve sonra neden olduğunu anlayamadığımız bir şekilde okuyucu yazıları yayımlanmamaya başladı.

Halbuki sevinmiştik, Dinozor toplumda yalnız kalan, sesini duyuramayan, duyu ve düşüncelerini paylaşamayan aydın gençlerin sesini ülke çapında duyuracak diye.

Benim yazımı da yayımlamıştınız bir-iki ay önce (kocaman bir merhaba). O yazıdan sonra onlarca mektup aldım ülkenin dört yanından. Daha sonra, gerek faksla, gerek postayla bir-iki yazı daha gönderdim. Yayımlamadınız ve neden yayımlamadığınıza dair bir açıklama da bulunma ihtiyacı duymadınız. Mersin'den size telefonla ulaşma çabalarım da hep sonuçsuz kaldı.

Şimdi aynı şikâyeti bana mektup yazan dostlardan da alıyorum. Dinozor okur yazılarını ve mektuplarını yayımlamıyor!

Biz yine de Dinozor almaya devam ediyoruz. Yayına başladığında yakaladığı duyarlığı (aynı ölçüde olmasa da) kaybetmediği için devam ediyoruz.

Fakat şu da unutulmamalı:

Cumhuriyet nasıl bir şirket değil, bir kurumsa ve Cumhuriyet gazetesi nasıl okuyucularına aitse Dinozor da öyledir.

Dinozor dergisinin sahibi okuyucularıdır.

Dinozor'un tüm çalışanlarına saygılarımızı iletiyoruz. Ve hiç de kolay olmayan bir işi yaptıkları, dergiyi her hafta zamanında bayiye ulaştırdıkları için yazarından matbaa işçisine tüm çalışanlara teşekkür ediyoruz.

Bir [illegible] ulaşan ekleri[illegible] Dinozor Dergisi [illegible]

Murat Çelik / Mersin

BİZE GELENLER

KKTC'nin tek mizah dergisi "ÇİRKEF" çıktı!

Adres: Çamlıca Mah. • Tel: 554 85 45
e-mail: cirkef@yahoo.com - cirkef@hotmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ALTAY MARTI

Çöküş (II)

Kasabaya tayin olduğumdan bu yana sekiz aydır, tüm Doğu kasabalarında olduğu gibi akıbaşında bir misafirperverlikle bir çok yere davet edilmiştim. Ama içlerinde en renkli geçeni buydu. Yaşlanmaya yüz tutmuş avukat her ne kadar bizi konuşturmasa da heyecanlı yapısı, konudan konuya atlamasıyla ortamı can sıkıcı olmaktan kurtarıyordu. Şimdi de müziğe takmıştı kafayı.

"Yahu yeter" dedi, "Saatlerdir **Zülfü Livaneli, Sezen Aksu** çalıp duruyoruz. Durun ben şimdi size başka bir şey koyayım."

Koyduğu kaset Kürtçeydi. **"Şiwan"** dedi gözlerini kapatarak. "Kendinizi vererek dinleyin. Kadife gibi sesi vardır." Ne dediğini anlayamıyordum şarkıcının, fakat buğulu bir sesi olduğu doğruydu. Avukat Bey bu kez bilgi vermeye başlamıştı:

"Urfalıdır. Şimdi yurtdışında... **İbrahim Tatlıses**'le aynı dönemdirler. Ufakken bu ikisi rakipmiş... Düğünlerde uzun hava türkü söylerlermiş. Şiwan küçümsermiş İbo'yu cigerci **Ahmo**'nun oğlu diye. Hayat işte! Şimdi biri nerede, diğeri nerede..."

Rakı bitmişti. Avukat Bey oturduğu yerden seslendi: **"İsmail!"**

İsmail, artık alıştığım kavrukluğu ve yanpirliğiyle kapıda göründü. Alelacele ağasının yanına geldi. Avukat Bey'in kulağına bir şeyler fısıldamasıyla da "Başım üstüne" diyerek apar-topar gitti. Dahiliyeci arkadaşım müdahale etmek istedi: "Avukat Bey, rakı alıncaksınız gerek yok. Biz zaten yeterince içtik. Değil mi arkadaşlar?"

"Aaa, ne içmesi! Daha yeni başladık. Durun hele yahu" diye itiraz etti Avukat Bey. Gözleri iyiden iyiye kızarmış, gözaltlarındaki torbalar daha da belirginleşmişti sanki. İlk geldiğimizde özenle taranıp bir yana yatırdığı saçlarından bir kaç isyankâr olanı havaya dikilmiş, tepesinin kelliği iyice ortaya çıkmıştı.

Birden saldırıya geçmiş gibi bir yağmur başladı dışarda. İri taneler hem damı hem de pencereleri dövüyorlardı. Canı sıkıldı Avukat Bey'in. "Hay Allah!" dedi, "Şimdi birazdan şıp şıp akıp duvarı çamura boyar yine bizim dam." Vahim bir şekilde başını iki yana sallayıp rakısına devam etti. Yağmur sesiyle yarışır gibi konuşuyordu artık. Dili dolaşıyor fakat sesi yüksek çıkıyordu:

"Mehmet Ali Aybar'ı severdim. Tespitleri doğru çıktı. Sevimli de bir adamdı rahmetli. Güler yüzlü sosyalizm! Ha, ha, ha!"

Son cümleyi söylerken iki işaret parmağını dudaklarının kenarlarına takıp olabildiğince yana çekmiş, ufak çocuklara oyun yapar gibi sırıtıyordu.

"Çetin Altan'dan ise pek hoşlanmazdım. Lord gibiydi adam. Fantastik şeylere meraklıydı. Tepeden bakardı her şeye. Çok iyi hatırlıyorum. Diyarbakır'da bir toplantıya gitmiştim, orada söylediler: Çetin Altan, 'Yaa, bunlar daha genel başkanlarının adını bile bilmiyorlar. Aybar diyeceklerine İybar diyorlar' diyerek biz Kürtleri küçümsermiş. Bu yüzden sevmezdim pek kendisini."

Yağmurun hızı biraz azalır gibi olmuştu, ama Avukat Bey'in tahmin ettiği gibi o kadarcık yağmur bile damı akıtmaya yetmişti. Duvarların üst kısımlarında sarnıç bulaşığı yağlı çamurlar inebilecekleri yere dek inmişlerdi.

O sırada İsmail geldi elinde bir şişe büyük rakıyla. Usulca masaya koydu. Ağasının, "Yaşar Abe"sinin gözlerine baktı. Bir emir görenmedi ki bizlere gülümseyerek "Afiyet olsun" dedi ve çekildi.

Büyük bir susamışlıkla bir kadeh daha içti Avukat Bey. Bu arada kalkıp odadaki üç floresandan ikisini söndürmüştü. (Beyaz ışık gözünün anlamını bozuyormuş.) Hafif karamış masada tertip namına bir şey kalmamıştı. İlk oturduğumuzdaki güzellik, Avukat Bey'in çatalla yoğurt yemeye uğraşması, elma kabuklarını saç kavurmanın içine atması, yarık sigaraların kütüklüsünde değil de masanın kenarında unutmasıyla bozulmuş; masa, kenar mahalle semtlerinde fakir ayyaşların her akşam uğradığı döküntü meyhanelerin adi masalarına dönüşmüştü. İsmail de en baştaki özenini bırakmış, belkide bunca düzensizlikle başa çıkamayacağını anlamış, artık kültablalarını dökmek için bile yanaşmıyordu yanımıza.

Bir ara pratisyen arkadaşım yavaşça "Aşkolsun" anlamında el işareti yaptı. Başımla "Olur" dedim, ama bununla sıl söyleyebilirdik ki Avukat Bey'e? Yine bir şeyler anlatmaya başlamıştı.

"Aslında Çetin Altan haklı. Kürdü adam etmek zordur. Bakmayın şimdi siz bu olup bitene. Huzur bozmaya hiç gerek yok. Aman, boşverin hepsini be! Hadi, devam! Yarasın!"

Kaldırdığı kadehe bizde oturduğumuz yerden neredeyse boş bardaklarımızla *"şerefe"* işareti yaptık.

Dahiliyeci arkadaşım iyiden iyiye tedirgin olmuştu. Masadaki muhabbetin seyri öyle herkesin bodoslama girerek fikir öne süreceği tarzda olmadığı gibi, işiniçinde bol da alkol olduğundan gereksizdi. Avukat Beyi se ikidir lafı buraya getirip sonra kaşımızdaki-gözümüzdeki hoşnutsuzluğu gördüğünden midir nedir, hemen kısa kesiyordu konuyu.

Iyice gevşemiştik artık. Doğal olarak içimizde en çokyüzü pembeleşen de Avukat Bey'di. Kalkmamız gerekiyordu, saat gece yarısını geçeli çok olmuştu. Sinsice bir şekilde gülümsemeye başladı Avukat Bey. Hafifçe fısıldayarak sordu:

"Doktor bey, sizin sağlık ocağında çalışan bir ebe var."

Merakla sordum: *"Kim?"*

Hınzırca sayılabilecek bir sesle, *"İsmini bilmiyorum. Uzun, siyah saçlı, biraz şişmanca..."* dedi.

"Aaa, tamam biliyorum. Hayrola ne oldu?"

Gözlerini iyice kısarak derin bir nefes aldı Avukat Bey. Ağzına bir-iki çerez atıp büyük bir yudum daha aldı rakısından.

Ne diyeceğini bayağı merak ediyorum doğrusu...

—DEVAMI VAR—

S. Gürpınar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Karikatürcü Zafer Temoçin'e göre...

İğneli Fırçadı

Espri Zinciri

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org